

vele mensen vroegen me de laatste tijd of de blog wel nog *à jour* gehouden werd en het is inderdaad een eeuwigheid geleden, dat ik nog een blog heb geschreven

het is niet zo, dat er de laatste maanden niks gebeurd is, integendeel, maar wellicht heeft het meer te maken in enkele lessen in nederigheid, die ik heb geleerd inderdaad, de *spiritual pride* heeft me hard te pakken gehad en de *reality check* is dan ook wel hard aangekomen

de "hardste" check is er gekomen toen ik tot het beseft kwam, dat ik qua sommige zaken minder ver stond, dan dat dit effectief het geval was

zonder verder rond de pot te draaien, komt het er feitelijk op neer, dat nog niet in staat ben om "normaal" samen te kunnen leven met mensen in overlevingsmodus

iemand, die op een hogere frequentie zit, zou in principe in staat moeten zijn om velen rondom hem naar een hogere frequentie te verheffen, zoals boeddha, jesus, moeder theresa ... hebben geïllustreerd, zonder zelf naar beneden af te zakken

ik dacht, dat ik hier stilaan ook klaar voor was, maar dat was niet zo, wat op zich uiteraard niet erg is, maar wat mij het meeste stoorde, was dat ik hier driemaal tegen dezelfde muur was aangelopen, vooraleer ik het doorhad, terwijl ik mezelf toch behoorlijk intelligent acht en dat deed mijn ego zeer veel pijn

de eerste keer was er bij marie, de bejaarde vrouw, die op zoek was naar noodopvang omdat haar huis onbewoonbaar was na een brand

de tweede keer was bij lucie, die depressief was na het plotse overlijden van haar lievelingspaard

de derde keer was bij jessie, die eigenlijk blut was maar toch haar *community* wilde opstarten

driemaal was ik niet in staat geweest om mijn veld hoog te houden en de anderen te verheffen omdat ik zelf was afgedegen

driemaal had het geduurd tegen dat ik de les doorhad, dat ik op dit moment nog steeds gewoon "neen" dien te zeggen tegen mensen, waarbij ik me niet comfortabel voel

driemaal had ik gewoon dienen te zeggen, dat de personen in kwestie niet dienden te veranderen voor mij, maar dat ik op deze manier niet met hen onder één dak kon leven

ik besepte, dat ik door het gratis aanbieden van onderdak, uiteraard een bepaald publiek aan trok en dat was voor mij het signaal om voorlopig het domein open te stellen voor kampeerders en geen langdurig onderdak meer te verlenen, zeker niet aan mensen in overlevingsmodus

ooit zou ik daar misschien toe in staat zijn, maar voorlopig was dit niet het geval en oh wat deed de manier, waarop ik dat heb geleerd, pijn

vooreerst omdat ik op mijn pad minder ver stond, dan ik effectief stond en ook omdat ik driemaal dezelfde les had nodig gehad vooraleer dit was doorgedrongen in de grijze massa

maar in alles, ook in de oorlogen in oekraïne en gaza, zit de kiem voor iets goed en zodoende heb ik de lijn doorgetrokken naar enkele andere personen, waarmee ik frequent in contact kwam

zo is er bijvoorbeeld patrick, één van de vorige eigenaars van het huis, die nog een stuk aanpalend land bezit en die me telkens verwijt over de schapen of de honden...

eigenlijk leven we in twee verschillende werelden en spreken we een verschillende taal, zodoende heb ik beslist om hem nog enkel in het vlaams te woord te staan, wat hij uiteraard niet begrijpt, maar zo ziet hij, dat ik niet boos of rancuneus ben, maar dat we elkaar niet enkel figuurlijk maar ook letterlijk elkaar niet begrijpen

als ik héél eerlijk ben tegenover mezelf, wil ik enkel samen wonen met individuen, die in een grotere mate leven zoals ze zijn voorbestemd

dat spreekt me enorm aan maar helaas ben ik er tot op dit moment nog niemand tegen gekomen

de postzegelcollectie is ondertussen zeer sterk geëvolueerd : van de 20.000 vakjes van het album, zijn er drie vierde gevuld geraakt en ook daar was het tijd om van enkele parasieten afscheid te nemen

verder heb ik ook het genoeg gehad om 7 pups te zien opgroeien, wat een zeer bijzondere ervaring was, aangezien het opgroeiproces van pups slechts enkele maanden duurt

in het begin dienen enkel de basisbehoeften ingevuld te geraken : eten, drinken, rusten, veiligheid ...

daarna begint de ontdekkingsfase en ontwikkelen de verschillende karakters zich...

tot mijn verbazing moet ik meer tijd spenderen aan het opvoeden van de twee volwassen honden, dan van de pups

manon is super jaloers en snauwt de pups af als ze te dicht bij "haar" territorium, zijnde het bed of ikzelf, komen en luna is zeer efficiënt qua basis behoeftes als eten en hygiëne, maar beseft niet of nauwelijks, dat ze een voorbeeldfunctie heeft en de pups haar blindelings volgen

zo steekt ze de straat over of daalt ze een steile rots af zonder zich af te vragen of dat de pups gevaar lopen door haar te volgen

van de 7 pups zijn er ondertussen vijf die geadopteerd zijn door families met volwassen honden

ik heb besloten om p'tiouï, mijn favorietje, en shanti, de favoriet van lucie nog even bij mij te houden

en héél af en toe komt zelfs de idee in mij op om luna te laten adopteren en p'tiouï te houden

ook het project is verder geëvolueerd en de belangrijkste zaken werden ondertussen aangepast op de website

mijn persoonlijk gebed richt zich nu op de ontwikkeling van mijn *metafysische dna*, hetgeen mijn persoonlijke actuele formulering is van wat *maslow* zelfrealisatie of zelfactualisatie noemt

ik verklaar even wat ik hiermee bedoel

ons fysieke dna is eenieder welbekend

wat mij fascineert is dat we eigenlijk voorbestemd, als het ware "geprogrammeerd", zijn om tot deze persoon met dit uiterlijk, dit karakter, ... uit te groeien, net zoals uit een eikel geen dennenboom zal groeien

als we de bevruchte eicel zien, is het echter onmogelijk te voorspellen hoe het individu zal uitgroeien, maar toch is ligt dit vooraf al vast

iedere dag worden er dan cellen gedeeld totdat na jaren het "product" voltooid is

antoine de saint exupéry was er wat mij betreft dan ook knal op, toen hij in *le petit prince* schreef *l'essentiel est invisible pour les yeux*, de essentie is onzichtbaar voor onze ogen

ik heb dit onzichtbare deel ons *metafysische dna* genoemd, 't is te zeggen het spirituele, energetische dna

ik geloof namelijk, dat voor eenieder van ons ook onze unieke *zelfrealisatie/zelfactualisatie* net als ons fysieke dna vastligt

de ontwikkeling van ons fysieke dna gebeurt automatisch zonder dat we ons daarvan bewust zijn via celdeling

voor de ontwikkeling van ons metafysische dna ligt dit anders, omdat we hier een actieve rol kunnen in spelen

sinds enkele weken ben ik ook in de ban van ons elektromagnetische veld

het elektrische veld wordt gecreëerd door ons brein, dat werkt als een soort zendmast

het magnetische veld wordt gecreëerd door de gevoelens van ons hart, dat werkt als een soort magneet

zodoende heb ik mijn gebed in twee delen opgesplitst

vooreerst is er de intentie, dat is om continu ten volle te leven, zoals ik ben voorbestemd

door hier veelvuldig en sterk op te focussen, creëer je een sterk signaal

dan komen de gevoelens op de proppen, want er zal zich niks manifesteren als we deze intentie niet met een emotionele saus van dezelfde frequentie overgieten

de emoties die voor mij goed voelen, zijn de emoties van gelukzaligheid, dankbaarheid en zich gezegend voelen

mijn gebed is de laatste weken nu als volgt

i am blessed, i am grateful, ik ben gelukkig want
i am always living to the fullest
zoals ik ben voorbestemd

voor buitenstaanders is het misschien raar, dat er twee talen door elkaar worden gebruikt, maar zo voelt het voor mij goed aan

ik heb dit ook ingesproken en speel dit 's nachts in loop af om zo mijn onderbewustzijn, dat 's nachts geen "last" heeft van mijn bewustzijn, efficiënt te brainwashen, zodat mijn intentie zich zo efficiënt mogelijk zou manifesteren

eerst dacht ik, dat ik of de honden hierdoor niet zouden kunnen slapen, maar eigenlijk valt dit opperbest mee, zelfs met een volume, dat zeer duidelijk in de ganse kamer te horen valt

en nu verlang ik er eigenlijk al naar om de *loop* op te starten bij het slapen gaan

het is nu twee weken, dat ik het loopje afspeel en ik begin effectief verandering te zien in mijn dagelijkse gedrag

het is moeilijk onder woorden te brengen, maar in ieder geval voelt mijn hoofd "helderder", "stralender" aan

de meeste mensen zijn continu bezig dingen aan hun leven toe te voegen : bezit, macht, sociale status

ikzelf ben net de omgekeerde beweging aan het maken : eind november heb ik de waterleiding laten afsluiten en zopas heb ik ook de elektriciteit en de wifi opgezegd

de elektriciteit heb ik vervangen door een herlaadbare batterij en de wifi door een 200 gigabyte per maand gsm abonnement

de herlaadbare batterij zal op korte termijn eenmaal per week bij de burens opgeladen worden, maar ze kan ook relatief eenvoudig via zonnepanelen opgeladen worden

op de batterij kunnen de drie belangrijkste 230V toestellen aangesloten worden (laptop, tandenborstel en tondeuse), maar de waterkoker en frietketel zullen naar de kringloop verhuizen

dat betekent uiteraard een kleine economische besparing, maar wat me het meest *happy* maakt, is het feit, dat ik nu niet meer aan een locatie, aan "muren", vasthang en dat ik me kan verplaatsen waar ik wil, als er maar zon en drinkbaar water is 😊

zowel bij mezelf als bij de honden merk ik de laatste dagen een grote *drive*

misschien zit de equinox er voor iets tussen of wellicht is het omdat we de eerste zomerse dagen achter de rug hebben

wat is het fijn, wanneer het buiten warmer is dan binnen en wanneer je dus alle deuren en ramen wagenwijd kunt open zetten... zalig